

Εγέρθητε Χρυσόστομοι και Γρηγόριοι..!

του Αρχιμανδρίτου Φιλόθεου Ζερβάκου.

Εγέρθητε Χρυσόστομοι, Γρηγόριοι, Γερμανοί, Ταράσιοι, Νικηφόροι, Φώτιοι και λοιποί, παλαιοί και νεώτεροι Άγιοι Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως, οι θυσιασθέντες υπέρ των προβάτων υμών, **να ίδητε ποιόι κατέχουν τον Θρόνον υμών!**

Υμείς μεν ως καλοί Ποιμένες εθύσατε τας ψυχάς υμών υπέρ των ιδίων προβάτων υμών, οι δε σημερινοί θύουσι τα πρόβατα υπέρ εαυτών και ανοίγουν τας θύρας και καλούν τους λύκους διά να εισέλθουν και κατασπαράξουν τα πρόβατα...

Πόθεν ο πατριάρχης εκπέπτωκεν εις τοιούτον όλισθον, ώστε εκουσίως ν αγωνίζεται να παραδώση το ποιμίον του εις τους λύκους να το κατασπαράξουν;

Η αιτία είναι η υπερηφάνεια, η ρίζα και η αιτία όλων των αμαρτιών, όλων των κακών, όλων των αιρέσεων, των συμφορών και των θλίψεων, και περισσότερο από όλους τας συμφοράς και δυστυχίας η στέρησις της χάριτος του Θεού...

Τους λυκοποιμένας, ψευδοδιδασκάλους, ψευδοπροφήτας και ψευδοχρίστους αιρετικούς οι Άγιοι Πατέρες, οι μιμηταί του Αρχιποίμενος Χριστού και διάδοχοι των μαθητών Αυτού, οι καλοί, οι αληθείς και θείοι ποιμένες, οι συγκροτήσαντες τας σεπτάς και αγίας επτά Οικουμ. Συνόδους, απεδίωξαν μακράν της ποιμένης του Χριστού και, ως αμετανοήτους, εις το αιώνιον ανάθεμα παρέδωκαν...

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΩΝ.

Η Ορθόδοξος Εκκλησία δεν συνηθίζει να κάμνη καινοτομίας, ως η των Δυτικών και Διαμαρτυρομένων, αι οποίαι αφ' ότου απεσχίσθησαν έργον ακατάπαυστον έχουν να ποιούν καινοτομίας και μεταρρυθμίσεις, αφού και εις τοιαύτην ασέβειαν και παραφροσύνην έφθασαν να μεταρρυθμίσουν και καινοτομήσουν πάντα τα μυστήρια και τας ιεράς παραδόσεις και πολλά να καταργήσουν...

Δύο είναι τα αίτια διά τα οποία πολλοί εκ των σημερινών Αρχιερέων τολμούν να ποιούν καινοτομίας ή μεταρρυθμίσεις εις τα της Εκκλησίας, η υπερηφάνεια, με το να νομίζουν οι πλείστοι των Ιεραρχών, εκτός ολίγων εξαιρέσεων, ότι είναι σοφώτεροι και ανώτεροι των Αγίων Πατέρων, και δεύτερον η κοιλιοδοουλεία και η φιλαυτία...

Με το να έγιναν οι πλείστοι εξ αυτών σαρκολάτραι τους εγκατέλειπεν η χάρις του Αγίου Πνεύματος. Εάν ο πατριάρχης, τας συστάσεις της Κυβερνήσεως και της Ιεράς Συνόδου και Ορθοδόξων Αρχιερέων, Ιερέων και λαϊκών, δεν τας δεχθή, τας απορρίψη και επιμείνη εις την ένωσιν, τότε να τον αποκηρύξουν. Διότι εν ή περιπτώσει δεν αντιπούν, αλλ' υποχωρήσουν και είπουν ότι ημείς θα ακολουθήσωμεν τον πατριάρχην, τότε θα επανέλθη αυθωρεί η καταστροφή...

Τότε ουκ έχω τι άλλο ειπείν, ειμί ουαί τη Ορθοδόξω Εκκλησία της Ελλάδος! Ουαί και τω Ελληνικώ Έθνει! Διότι η υποδούλωσις της Εκκλησίας της Ελλάδος εις τον Παπισμόν θα είναι υποδούλωσις και του Έθνους. Θα είναι δε ασυγκρίτως χειροτέρα της υποδουλώσεως εις τον Μωαμεθανισμόν και τον ψευδοπροφήτην Μωάμεθ...

Εάν ο Πάπας θέλη ένωσιν να αναγνωρίση και ομολογήση όλας τας πλάνας, αιρέσεις και καινοτομίας τας οποίας έκαμον, απ' αρχής οι κατά καιρούς Πάπαι, αποσχισθέντες από την Ορθόδοξον Εκκλησίαν, να μετανοήση, να κλαύση πικρώς, να ταπεινωθή και τότε είναι δεκτός.

Εάν δεν αποβάλλουν την υπερηφάνεια και ο Πατριάρχης και ο Πάπας και εάν δεν ταπεινωθούν, μιμούμενοι τον Κύριον, όχι μόνον δεν θα επιτύχουν έναν αλλά θα αυξήσουν την διαίρεσιν και θα προξενήσουν μεγάλα σκάνδαλα, ταραχάς, συγχύσεις, μεγάλην βλάβην και ζημίαν εις τα εαυτών ποίμνια. Εάν μιμηθούν τον Κύριον και ταπεινωθούν, θα επιτύχουν την ένωσιν, θα ωφελήσουν εαυτούς και τα εαυτών ποίμνια και θα δοξασθή και δι' αυτών, ως εδοξάσθη και υπό των Αγίων Αποστόλων το Όνομα του Ουρανίου μας Πατρός, επειδή «Κύριος υπερηφάνοις αντιτάσσεται, ταπεινοίς δε δίδωσι χάριν», και «πας ο υψών εαυτόν ταπεινωθήσεται, ο δε ταπεινών εαυτό υψωθήσεται» (Λουκ.18, 14).

Ο ΠΑΠΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ.

Την Ορθοδοξίαν εστερέωσαν οι Άγιοι Απόστολοι και οι Θεσπέσιοι πατέρες δια των Ζ' (7) Οικουμενικών Συνόδων, φωτισθέντες από το Άγιον Πνεύμα.

Ο παπισμός είναι πρόδρομος του Αντιχρίστου, διότι κυριευθείς ο πάπας υπό αλαζονείας και επάρσεως και θέλων να γίνη ανώτερος εξουσιαστής της Εκκλησίας και πολιτείας έσχισε την Εκκλησίαν του Χριστού...

Οι παπολάτραι υπέπεσαν εις πολλές κακοδοξίας και αιρέσεις μεταστρέψαντες όλα τα μυστήρια της Ορθοδόξου Εκκλησίας. αντί του βαπτίσματος μεταχειρίζονται το ράντισμα, αντί του μυστηρίου της μεταλήψεως μεταχειρίζονται εβραϊκά άζυμα. Ανέτρεψαν τας νηστείας, ούτε ευχέλαιον , ούτε αγιασμόν δύνανται να ποιήσουν, διότι είναι αφορισμένοι, δι' αυτό και ο αγιασμός των δεν διατηρείται...

Δεν παραλείπω δε να αναφέρω και εκείνο το οποίον είδον ιδίοις όμμασιν ότε μετέβην εις Άγιον Όρος χάριν προσκυνήσεως. Ότε ο αυτοκράτωρ Κων/πόλεως Μιχαήλ και πατριάρχης Βέκκος παπολάτραι μετέβησαν κατά το έτος 1170-1200 εις το Άγιον Όρος εβίαζαν τους μοναχούς να δεχθούν τον παπισμόν και να συλλειτουργήσουν με τους παπιστάς.

Όσοι εδέχθησαν και συλλειτούργησαν τα σώματά των μένουν άλυτα ως αφορισμένα πνέοντα δυσωδίαν. όσοι δε δεν εδέχθησαν και εθανατώθησαν υπό των παπιστών, τούτων τα σώματα πνέουν άρρητον ευωδίαν. Εύχομαι όπως η χάρις του Παναγίου Πνεύματος να φωτίση τον νουν σας, σας ενισχύση και αποτινάξητε τον ύπνον της πλάνης και ραθυμίας και προσέλθετε εις τας αγκάλας της Εκκλησίας.

άν οι σημερινοί Αρχιερείς, δεν σεβασθούν τας αποφάσεις, τους κανόνες και τας παραδόσεις των Θείων Αποστόλων και Αγίων Πατέρων της Εκκλησίας, αλλά τας καταφρονούν, ποίος που καλώς φρονεί θα σεβασθή τας ιδικάς των;

«...Και η Εκκλησία και η Πολιτεία και οι τούτων άρχοντες εις τας παρούσας πονηράς ημέρας κοιμώνται τον βαρύτατον ύπνον της αμελείας και της ραθυμίας, και εάν δεν εξυπνήσουν, εξυπνήσουν δε και τον κληρον και τον λαόν εις μετάνοιαν, εις εργασίαν των εντολών του Θεού, των αρετών και των καλών έργων, θα δώσουν λόγον εν ημέρα κρίσεως και θα τιμωρηθούν».

ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΣΤΕΡΕΑΝ.

Κρατείτε, αδελφοί μου, την πίστιν στερεάν και μένετε ασάλευτοι εις τας παραδόσεις των Θείων Πατέρων, διότι εφθάσαμεν εις εποχήν κατά τη οποίαν και οι δυνατοί θα σαλευθούν. Αγωνιστείτε με κάθε σπουδή διότι τα καλά με κόπο και πόνο κατωρθώνονται. Δεν θα αισθανόμεθα δε τους κόπους της αρετής όταν αποβλέπωμεν εις το νέφος των μαρτύρων και οσίων και εις την μέλλουσαν να μας αποκαλυφθή δόξαν.

Πόσον ευτυχείς και μακάριοι θα είμεθα, εάν δι' ολίγον κόπον αξιωθούμε να κατασκηνώσωμεν εις τα αγαπητά σκηνώματα του Παραδείσου και κληρονομήσουμε τα αγαθά της ουρανίου Βασιλείας του Θεού. Αμήν.

Ο Απόστολος Παύλος, το στόμα του Χριστού παραγγέλλει: Μη συγκοινωνήτε τοις έργοις τοις ακάρποις του σκότους, μάλλον δε και ελέγχετε. Εις περιστάσεις κατά τας οποίας περιφρονείται και υβρίζεται η Αγία Ορθόδοξος Πίστις ημών επιτρέπεται έλεγχος ακόμη και θυμός δίκαιος δικαιώτατος, απαγορεύεται δε η σιωπή. Αλλά και ο έλεγχος να γίνεται με διάκρισιν και σύνεσιν, όχι, με ταραχήν και θυμόν υπερβολικόν, να γίνεται με θυμόν θεϊκόν...

Ο Θεός δεν εγκαταλείπει την Εκκλησίαν Του, και εκείνους που την πολεμούν θα τους ταπεινώση και θα τους συντρίψη ως σκεύη κεραμέως, και μακάριοι εκείνοι οι οποίοι μέχρι θανάτου θα μείνουν πιστοί εις την Ορθόδοξον πίστιν, εις την ορθόδοξον ομολογίαν.

ΟΥΔΕΝ ΤΙΜΙΩΤΕΡΟΝ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ.

Σας εύχομαι από καρδιάς ποτέ να μην δειλιάτε αγωνιζόμενος, έστω και αν ίδητε τους εχθρούς της Εκκλησίας ενίοτε ισχύοντα...Ο αγωνιζόμενος υπέρ της αληθούς και ορθοδόξου πίστεως και της Αγίας ημών Εκκλησίας έχει σύμμαχον το παντοδύναμον Θεόν, ο δε αγωνιζόμενος υπέρ της πλάνης έχει σύμμαχον τον παμπόνηρον διάβολον, αλλά ανίσχυρον άρχοντα του σκότους, του ψεύδους και πάσης αιρέσεως, πλάνης και κακίας.

Δεν είναι άλλο τιμιώτερον, σεμνότερον, αγιώτερον από το να αγωνίζεται κανείς υπέρ της πίστεως, ο τοιούτος εάν αγωνιζόμενος θανατωθή σωματικώς υπό των εχθρών, χωρίς να καμφθή είναι ο λαμπρότατος νικητής, και θα λάβη το βραβείον της άνω κλήσεως και τον αμάραντον εν ουρανοίς στέφανον. Λοιπόν μάχου υπέρ πίστεως και αγώνισαι άχρι θανάτου δια να αξιωθής να γίνης κληρονόμος της Βασιλείας των ουρανών...

Εις την σημερινήν εποχήν, κατά την οποίαν η Εκκλησία πολυειδώς και πολυτρόπως πολεμείται υπό πολλών και διαφόρων πολεμίων, η προσπάθειά σας, αντιπαρατασσόμενη και αντιπολεμούσα, θα δυνηθή, Θεού βοηθούντος, να διασώση μερικούς εκ του σημερινού κατακλυσμού της αμαρτίας...

Σας συγχαίρω δια τον ζήλον σας προς διάδοσιν των χριστιανικών αληθειών και ωφέλειαν των χριστιανών. Πρέπει να γνωρίζομεν, ότι, αναλόγως του κόπου και της προθυμίας που ο καθένας εργάζεται, θα δοθούν και αι αμοιβαί παρά του μισθαποδότου Χριστού. Έως υπάρχει καιρός, ας εργασθώμεν πνευματικώς, ας σπείρωμεν με κόπον, δια να θερίσωμεν εν αγαλλιάσει...

**Μετά πατρικής αγάπης και ευχών εγκαρδίων
ο πνευματικός σας Πατήρ
Αρχιμ. Φιλόθεος Ζερβάκος**

Πηγή : leimwnas.blogspot.com